

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 261/2012,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maitoa ja maitotuotteita koskevaa yhteistä markkinajärjestelyä, joka nykyään sisältyy maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteista koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁴⁾, on uudistettu useamman kerran markkinasuuntautumisen lisäämiseksi eli siten, että hintasignaalien annetaan ohjata tuottajien tekemiä tuotantotyyppiä ja -määrää koskevia päätöksiä, jotta maitoalan kilpailutilannetta ja kestävyttä voitaisiin parantaa globaalistuneessa kaupassa. Kiintiöitä päätettiin näin ollen asteittain korottaa yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 72/2009 ⁽⁵⁾ ("terveystarkastus" 2008–2009), jotta varmistetaan maitokiintiöjärjestelmän sujuva vaiheittainen lakkauttaminen vuoteen 2015 mennessä.

⁽¹⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 110.

⁽²⁾ EUVL C 192, 1.7.2011, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. helmikuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 1.

(2) Maito- ja maitotuotealan markkinoilla vallitsi poikkeuksellinen tilanne vuosina 2007–2009, mikä johti lopulta hintojen romahtamiseen vuosina 2008–2009. Oseaniassa vallinneet äärimmäiset sääolot aiheuttivat ensin tarjonnan merkittävän laskun, joka johti nopeasti hintojen jyrkkään nousuun. Vaikka maailmanmarkkinoiden tarjonta alkoi elpyä ja hinnat palautua tavanomaisille tasolle, tilanteesta aiheutuneella rahoitus- ja talouskriisillä oli unionin maidontuottajien kannalta kielteisiä vaikutuksia, ja hintojen epävakaus kasvoi. Korkeampien hyödykehintojen vuoksi rehun ja muiden tuotantopanosten, energia mukaan luettuna, kustannukset nousivat huomattavasti. Sitä seurasi kysynnän lasku sekä maailmanlaajuisesti että unionin tasolla, myös maidon ja maitotuotteiden kysynnän osalta, samaan aikaan kun tuotanto unionissa pysyi muuttumattomana, mikä johti unionin hintojen putoamiseen alle turvaverkkotason. Maitoalan perushyödykkeiden hintojen jyrkkä lasku ei kuitenkaan täysin välittynyt maitoalan alentuneina kuluttajahintoina, mikä lisäsi jalostusketjun loppupään bruttomarginaalia useimpien maito- ja maitotuotealan tuotteiden osalta lähes kaikissa maissa; tämä puolestaan vaikutti kysynnän mukautumista perushyödykkeiden alentuneisiin hintoihin, hidasti hintojen elpymistä ja kärjisti alhaisten hintojen vaikutusta maidontuottajiin, joista monen kannattavuus vaarantui vakavasti.

(3) Vastauksena maitoalan vaikeaan markkinatilanteeseen perustettiin lokakuussa 2009 maitoalan korkean tason asiantuntijaryhmä, jäljempänä 'asiantuntijaryhmä', tarkastelemaan maito- ja maitotuotealan keskipitkän ja pitkän aikavälin järjestelyitä, jotka maitokiintiöiden lakkaamisen yhteydessä vuonna 2015 auttaisivat vakauttamaan markkinoita ja maidontuottajien tuloja sekä lisäämään alan avoimuutta.

(4) Asiantuntijaryhmä sai sekä suullisia että kirjallisia lausuntoja maidontuotusketjun tärkeimmiltä eurooppalaisilta sidosryhmiltä, jotka edustivat tuottajia, maidonjalostajia, kaupan toimijoita, vähittäismyyjiä ja kuluttajia. Asiantuntijaryhmä sai palautetta myös akateemisilta asiantuntijoilta, kolmansien maiden edustajilta, kansallisilta kilpailuviranomaisilta sekä komission yksiköiltä. Maaliskuun 26 päivänä 2010 järjestettiin myös maitoalan sidosryhmien konferenssi, jossa toimitusketjun toimijoilla oli laajemat mahdollisuudet ilmaista näkökantansa. Asiantuntijaryhmä antoi kertomuksensa 15 päivänä kesäkuuta 2010. Kertomukseen sisältyi maitoalan nykytilanteen arviointi sekä joukko suosituksia, joissa keskityttiin sopimussuhteisiin, tuottajien neuvotteluvoimaan, toimialojen välisiin tai toimialakohtaisiin organisaatioihin, avoimuuteen (mukaan luettuna eurooppalaisen hintojen valvontavälineen kehittäminen), markkinatoimenpiteisiin ja futuureihin, kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin ja alkuperämerkintöihin sekä innovaatioon ja tutkimukseen. Tässä asetuksessa käsitellään neljää ensimmäistä näistä seikoista.

- (5) Asiantuntijaryhmä totesi, että maidontuotanto- ja jalostusaloilla on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä. Myös yksittäisten jäsenvaltioiden sisällä toimijoiden ja toimijatyypin tilanteet vaihtelevat suuresti. Tarjonnan keskittyminen on kuitenkin usein vähäistä, mikä johtaa toimitusketjussa tuottajien ja meijereiden välisen neuvotteluvoiman epätasapainoon. Tämä puolestaan voi johtaa sopimattomiin kaupallisiin menettelyihin; tuottajat eivät toimitushetkellä ehkä tiedä maidosta saatavaa hintaa, koska meijerit usein vahvistavat hinnan paljon myöhemmin ja saatuun lisäarvoon liittyvin perustein, joihin tuottaja ei voi useinkaan millään tavoin vaikuttaa.
- (6) Hintojen jakautumiseen liittyy näin ollen koko tuotantoketjun osalta ongelmia, jotka vaikuttavat erityisesti tuottajahintoihin, joiden taso ei yleensä kehity nousevia tuotantokustannuksia vastaavasti. Toisaalta vuoden 2009 aikana maidon tarjonta ei välittömästi mukautunut alhaisempaan kysyntään. Eräissä suurissa tuottajajäsenvaltioissa tuottajat reagoivat laskeneisiin hintoihin jopa tuottamalla edellisvuotta suurempia määriä. Lisäarvo on keskittynyt yhä enemmän maidontuotantoketjun loppupäähän ja erityisesti meijereihin ja vähittäismyyjiin, minkä seurauksena lopulliset kuluttajahinnat eivät vastaa maidontuottajille maksettavia hintoja. Kaikkia maidontuotantoketjun toimijoita, jakeluala mukaan luettuna, olisi kannustettava yhteistyöhön tämän epätasapainon korjaamiseksi.
- (7) Meijereiden kannalta niille kauden aikana toimitettavan maidon määrää ei ole aina suunniteltu hyvin. Jopa tuottajien omistuksessa olevat meijeriosuuskunnat, joilla on käytössään jalostuslaitteet ja joissa jalostetaan 58 prosenttia unionin raakamaidosta, saattavat epäonnistua tarjontansa mukauttamisessa kysyntään, koska tuottajien on toimitettava kaikki maitonsa osuuskunnalle ja osuuskunta on velvollinen ottamaan vastaan kaiken tämän maidon.
- (8) Edes perustiedot sisältävien kirjallisten, ennen toimitusta laadittujen muodollisten sopimusten käyttö ei ole yleistä. Tällaisilla sopimuksilla voidaan kuitenkin auttaa vahvistamaan maidon tuotantoketjun toimijoiden vastuuta ja lisätä tietoisuutta siitä, että on tarpeen ottaa markkinasignaalit paremmin huomioon, parantaa hinnan välittymistä ja mukauttaa tarjonta paremmin kysyntään, sekä auttaa välttämään tiettyjä sopimattomia kaupallisia menettelyitä.
- (9) Tällaisia sopimuksia koskevan unionin lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat omien sopimusoikeudellisten järjestelmiensä mukaisesti päättää asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakollisiksi, kunhan se tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti ja erityisesti siten, että varmistetaan sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Koska sopimusoikeus vaihtelee suuresti eri puolilla unionia, tällainen päätös olisi toissijai-
- suusperiaate huomioon ottaen jätettävä jäsenvaltioille. Raakamaidon toimituksiin tietyllä alueella olisi sovellettava yhtäläisiä edellytyksiä. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, tämän velvoitteen olisi sen vuoksi koskettava myös muista jäsenvaltioista tulevia raakamaidon toimituksia, mutta sen ei tarvitse koskea toimituksia muihin jäsenvaltioihin. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi voitava päättää siitä, edellytetäänkö, että ensiostaja tekee tuottajalle kirjallisen tarjouksen tällaisen sopimuksen tekemisestä.
- (10) Tällaisten sopimusten asianmukaisten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden sekä yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan turvaamiseksi olisi unionin tasolla vahvistettava eräät tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset. Kaikista tällaisista perusedellytyksistä olisi kuitenkin voitava neuvotella vapaasti. Jotta voidaan vahvistaa maitoalan markkinoiden vakautta sekä maidon myyntikanavia tietyissä jäsenvaltioissa, joissa äärimmäisen lyhyiden sopimusten käyttö on melko laajalle levinnyttä, jäsenvaltioille olisi silti annettava mahdollisuus asettaa sopimussuhteen vähimmäiskestoajaksi tällaisille sopimuksille ja/tai tarjouksille. Tällainen vähimmäiskesto olisi kuitenkin määrättävä vain ensiostajien ja maidontuottajien välisille sopimuksille tai ensiostajien maidontuottajille tekemille tarjouksille. Se ei myöskään saisi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, ja maidontuottajien olisi vapaasti voitava hyväksyä tai hylätä tällainen vähimmäiskesto. Perusedellytysten osalta on tärkeää, että toimituksesta maksettava hinta voidaan määritellä sopimuksessa sopimuspuolten valinnan mukaan joko kiinteänä hintana tai hintana, joka vaihtelee määritelyjen tekijöiden, kuten toimitetun raakamaidon määrän ja laadun tai koostumuksen mukaan siten, että tällä ei suljeta pois sellaisen yhdistelmän mahdollisuutta, jossa yhdellä sopimuksella toimitetun raakamaidon tietystä määrästä maksetaan kiinteä hinta ja lisämäärästä maksetaan kaavan mukaan laskettava hinta.
- (11) Meijeriosuuskunnat, joiden sääntöihin tai näihin sääntöihin perustuviin sääntöihin tai päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat tässä asetuksessa sopimusten osalta säädettyjä perusedellytyksiä, olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava velvoitteesta tehdä kirjallinen sopimus.
- (12) Edellä esitetyn sopimukseen perustuvan järjestelmän tehokkuuden vahvistamiseksi silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa tätä järjestelmää myös näihin välittäjiin.

- (13) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklassa määrätään, että maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan on sovellettava unionin kilpailusääntöjä vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto tämän sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittävät, ja viimeksi mainitussa artiklassa puolestaan määrätään maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn säätämisestä.
- (14) Tuotannon kannattavan kehityksen varmistamiseksi ja siten maidontuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa maidonjalostajiin nähden olisi vahvistettava, jolloin lisäarvo jakautuisi tasaisemmin toimitusketjussa. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttävä säännös, jonka mukaan yksinomaan maidontuottajista tai niiden liitoista muodostuvat tuottajaorganisaatiot voivat yhdessä neuvotella meijereiden kanssa sopimusehdoista, hinnat mukaan luettuina, joita sovelletaan tuottajaorganisaatioiden jäsenten koko tuotantoon tai sen osaan. Kyseistä säännöstä olisi kuitenkin sovellettava vain sellaisiin tuottajaorganisaatioihin, jotka hakevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan mukaista hyväksyntää ja saavat sen. Säännöstä ei lisäksi pitäisi soveltaa hyväksytyihin tuottajaorganisaatioihin, osuuskunnat mukaan luettuina, jotka jalostavat kaiken jäsentensä tuottaman raakamaidon, koska tällöin raakamaitoa ei toimiteta muille jalostajille. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että olemassa olevat kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksytyt tuottajaorganisaatiot voidaan tosiasiallisesti hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.
- (15) Osuuskuntien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi ja selkeyden vuoksi olisi täsmennettävä, että kun tuottajan jäsenyys osuuskunnassa sisältää kyseisen tuottajan koko maidontuotantoa tai sen osaa koskevan velvoitteen toimittaa raakamaitoa ja kun tätä velvoitetta koskevat ehdot on määritelty osuuskunnan säännöissä tai näihin sääntöihin perustuvissa säännöissä tai päätöksissä, näitä ehtoja ei pitäisi alistaa tuottajaorganisaation kautta käytäviin neuvotteluihin.
- (16) Tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi maitoalan markkinoilla tähän mahdollisuuteen olisi lisäksi sovellettava asianmukaisia rajoja, jotka ilmaistaan prosenttiosuutena unionin tuotannosta ja sellaisen jäsenvaltion tuotannosta, jota kyseiset neuvottelut koskevat. Prosenttiosuutena kansallisesta tuotannosta ilmaistua rajaa olisi sovellettava ensiksi raakamaidon määrään, joka on tuotettu tuottaja-jäsenvaltiossa tai kussakin tuottajajäsenvaltiossa. Samaa prosenttiosuutena ilmaistua rajaa olisi sovellettava myös raakamaidon määrään, joka toimitetaan johonkin tiettyyn määräjäsenvaltioon.
- (17) Koska suojatuilla alkuperänimityksillä ja suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä on suuri merkitys erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville maaseutualueille ja jotta voidaan varmistaa erityisesti suojatuilla alkuperänimityksellä tai suojatuilla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen lisäarvo ja laadun säilyminen ja koska maidon kiintiöjärjestelmä on poistumassa käytöstä, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa sääntöjä, joilla säännellään tällaisten tietyllä maantieteellisellä alueella tuotettujen juustojen tarjontaa. Sääntöjen olisi katettava kyseisen juuston koko tuotanto, ja sääntöjen pyytäjän olisi oltava toimialakohtainen organisaatio, tuottajaorganisaatio tai maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006⁽¹⁾ määritelty ryhmittymä. Tällaisen pyynnön olisi saatava tukea suurelta maidontuottajien enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseiseen juustoon käytettävästä maitomäärästä, ja toimialakohtaisten organisaatioiden ja ryhmittymien tapauksessa sen olisi saatava tukea juustontuottajien suurelta enemmistöltä, joka edustaa suurinta osaa kyseisen juuston tuotannosta. Lisäksi näihin sääntöihin olisi sovellettava tiukkoja ehtoja, jotta erityisesti vältetään vahingoittamasta tuotteiden kauppaa muilla markkinoilla ja suojellaan vähemmistöjen oikeuksia. Jäsenvaltioiden olisi välittömästi julkaistava hyväksytyt säännöt ja ilmoitettava niistä komissiolle, varmistettava säännölliset tarkastukset ja kumottava säännöt, jos ne eivät ole tämän asetuksen mukaisia.
- (18) Unionin tasolla on otettu käyttöön sääntöjä joidenkin alojen toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnalle. Näillä organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämisessä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös maito- ja maitotuotealalla, ja niitä voitaisiin täydentää tällaisten organisaatioiden asemaa selkeyttävillä säännöksillä kilpailulainsäädännön mukaisesti, edellyttäen ettei näiden organisaatioiden toiminta vääristä kilpailua tai sisämarkkinoita eikä haittaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava kaikkia merkityksellisiä toimijoita osallistumaan toimialakohtaisten organisaatioiden toimintaan.
- (19) Markkinoiden kehityksen seuraamiseksi komissio tarvitsee ajantasaista tietoa toimitetun raakamaidon määristä. Siksi olisi pyrittävä varmistamaan, että ensiostaja toimittaa tällaiset tiedot säännöllisesti jäsenvaltioille ja että jäsenvaltio ilmoittaa niistä komissiolle.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi myös annettava komissiolle ilmoituksia sopimusneuvottelujen, tuottajaorganisaatioiden, niiden liittojen ja toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksymisen sekä maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden

(¹) EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

osalta tämän asetuksen soveltamisen valvomiseksi ja analysoimiseksi sekä erityisesti maitoalan markkinoiden kehittämisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavien komission kertomusten laatimiseksi.

- (21) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusteltuja maitoalan markkinoiden nykytilanteen ja toimitusketjun rakenteen perusteella. Niitä pitäisi näin ollen soveltaa riittävän kauan, jotta niiden vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaita. Toimenpiteiden kauaskantoisuuden vuoksi niiden olisi kuitenkin oltava tilapäisiä, ja niitä olisi arvioitava uudelleen sen selvittämiseksi, miten ne ovat toimineet ja olisiko niiden soveltamista jatkettava. Näitä seikkoja olisi käsiteltävä komission kahdessa kertomuksessa, joissa tarkastellaan maitoalan markkinoiden kehitystä ja erityisesti yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille mahdollisesti tarjottavia kannustimia ja joista ensimmäinen toimitetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja toinen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.
- (22) Tiettyjen epäedullisessa asemassa olevien alueiden talous unionissa on voimakkaasti riippuvaista maidontuotannosta. Näiden alueiden erityispiirteiden vuoksi yleisiä politiikkoja on mukautettava niiden tarpeiden parempaa huomioon ottamista varten. Yhteiseen maatalouspolitiikkaan sisältyy jo näitä epäedullisessa asemassa olevia alueita koskevia erityistoimenpiteitä. Tässä asetuksessa säädetyillä lisätoimenpiteillä voidaan osaltaan parantaa tällaisten alueiden maidontuottajien asemaa. Näitä vaikutuksia olisi kuitenkin tarkasteltava edellä mainituissa kertomuksissa, joiden pohjalta komission olisi tarvittaessa toimitettava ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (23) Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen tavoitteiden ja vastuiden selkeän määrittelyn varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymisen ehtoja, hallinnollisen avun määrittämistä koskevia sääntöjä ja ehtoja ylikansallisen yhteistyön tapauksessa sekä tuottajaorganisaation neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskemista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (24) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen sekä toimialakohtaisen organisaatioiden hyväksymisedellytyksiä, näiden organisaatioiden antamia neuvottelujen piiriin kuuluvaa raakamaidon määrää koskevia ilmoituksia, jäsenvaltioiden näistä organisaatioista komissiolle antamia ilmoituksia, suojatulla alkuperänimityksellä tai suo-

jatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen tarjonnan sääntelyä koskevia sääntöjä, maito- ja maitotuotealan sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, alan pakollisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa, joitakin tuottajien raakamaidon toimitussopimusten näkökohtia sekä jäsenvaltioiden tältä osin toteuttamistaan valinnoista komissiolle antamia ilmoituksia koskevaa täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.

- (25) Kun otetaan huomioon komissiolle unionin kilpailupolitiikan alalla oleva toimivalta ja kyseisten säädösten erityisluonne, komission olisi päätettävä asetusta (EU) N:o 182/2011 soveltamatta, ovatko tietyt maito- ja maitotuotealan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat unionin kilpailusääntöjen vastaisia ja saako tuottajaorganisaatio käydä neuvotteluja, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota, sekä olisiko kumottava tietyt jäsenvaltioiden asettamat säännöt, joilla säännellään suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen juustojen tarjontaa.

- (26) Asetusta (EY) N:o 1234/2007 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1234/2007

Muutetaan asetusta (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

- 1) Lisätään 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohtaan alakohta seuraavasti:

”iii a) maito ja maitotuotteet;”.

- 2) Lisätään 123 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot, jotka

a) ovat muodollisesti pyytäneet hyväksyntää ja joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät raakamaidon tuotantoon ja vähintään yhteen seuraavista toimitusketjun vaiheista: maito- ja maitotuotealan tuotteiden jalostus tai kauppa, mukaan luettuna jakelu;

b) on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

c) harjoittavat tällaisten toimialakohtaisten järjestöjen jäsenten ja kuluttajien edut huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella yhtä tai useampaa seuraavista toiminnoista:

- i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja, määriä ja näiden sopimusten kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella, kansallisella ja kansainvälisellä tasolla;
- ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;
- iii) maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistäminen sekä niitä koskeva tiedotus sisä- ja ulkomarkkinoilla;
- iv) potentiaalisten vientimarkkinoiden tutkiminen;
- v) raakamaidon myymistä ostajille ja/tai jalostettujen tuotteiden toimittamista jakelijoille ja vähittäismyymälöille koskevien, unionin sääntöjen mukaisten vakio-sopimusten laatiminen ottaen huomioon oikeudenmukaisten kilpailuedellytysten toteutuminen ja markkinoiden vääristymisen välttäminen;
- vi) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettuja tuotteita suosivaksi, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;
- vii) maitotuotealan tuotantopotentiaalin säilyttäminen ja kehittäminen muun muassa edistämällä innovointia ja tukemalla sovellettu tutkimusta ja kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta voidaan käyttää hyväksi maidon ja maitotuotteiden kaikkia mahdollisuuksia ja erityisesti kehittää lisäarvoa tuovia, kuluttajien kannalta houkuttelevampia tuotteita;
- viii) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden käytön rajoittamiseksi, muiden tuotantopanosten hallinnan parantamiseksi sekä elintarvikkeiden turvallisuuden ja eläinten terveyden parantamiseksi;
- ix) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;
- x) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalilin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimityksellä, laatumerkinnällä ja maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotannon suojaaminen ja edistäminen; ja
- xi) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.”

3) Lisätään II osan II osaston II lukuun jakso seuraavasti:

”II A jakso

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt

126 a artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektien tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos

- a) ne täyttävät 122 artiklan ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa säädetty vaatimukset;
- b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä ja/tai niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset alueella, jolla ne toimivat;
- c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen;
- d) niiden säännöt ovat tämän kohdan a, b ja c alakohdan mukaiset.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä hakemuksesta maito- ja maitotuotealan hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden liiton, jos asianomainen jäsenvaltio katsoo, että liitto pystyy käytännössä hoitamaan minkä hyvänsä hyväksytyn tuottajaorganisaation tehtävistä ja täyttää 1 kohdassa säädetty edellytykset.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset, on katsottava 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

Tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, voivat jatkaa toimintaansa kansallisen lainsäädännön mukaisesti 3 päivään lokakuuta 2012 saakka.

4. Jäsenvaltioiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä tuottajaorganisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

- b) suoritettava säännöllisin, itse määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt tuottajaorganisaatiot ja tuottajaorganisaatioiden liitot noudattavat tämän luvun säännöksiä;
- c) määrättävä näihin organisaatioihin ja liittoihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;
- d) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 b artikla

Maito- ja maitotuotealan toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä maito- ja maitotuotealan toimialakohtaiset organisaatiot, jos tällaiset organisaatiot

- a) täyttävät 123 artiklan 4 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- b) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;
- c) muodostavat merkittävän osan 123 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettusta taloudellisesta toiminnasta;
- d) eivät itse harjoita maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kauppaa.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että toimialakohtaiset organisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava 123 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyiksi toimialakohtaisiksi organisaatioiksi.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta hyväksyä toimialakohtainen organisaatio 1 ja/tai 2 kohdan mukaisesti, niiden on

- a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä toimialakohtaiselle organisaatiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus ja kaikki sitä tukevat asianmukaiset todisteet on jätetty; hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;
- b) suoritettava itse määrittelemensä väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot täyttävät niiden hyväksymiseen liittyvät edellytykset;
- c) määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista itse vahvistamistaan seuraamuksista, jos säännöksiä ei ole noudatettu tai jos ilmenee tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä koskevia sääntöjenvastaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksynnän peruuttamisesta;
- d) peruutettava hyväksyminen, jos

i) tässä artiklassa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisedellytykset eivät enää täyty;

ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 177 a artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 177 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoittamisvelvollisuutta;

e) ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta edellisen kalenterivuoden aikana tekemistään hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

126 c artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä olevan 122 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 185 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenen koko yhteistuotannon tai osan siitä.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

- a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
- b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle;
- c) jos tietyn tuottajaorganisaation osalta
 - i) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrä on enintään 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta; ja
 - ii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa tuotettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta; ja
 - iii) tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon tietyssä jäsenvaltiossa toimitettu määrä on enintään 33 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta;

d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää poikkeuksia tästä edellytyksestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajilla on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla;

e) jos raakamaitoa ei koske tuottajan osuuskuntajäsenyydestä aiheutuva velvoite toimittaa maitoa osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti; ja

f) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa tällaisten neuvottelujen kohteena olevan raakamaidon määrän sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa tai joissa se toimii.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, tuottajaorganisaatio voi käydä 1 kohdan nojalla neuvotteluja, jos neuvottelujen kohteena oleva kyseisen tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon määrä, joka tuotetaan tai toimitetaan jäsenvaltiossa, jonka vuotuinen raakamaidon kokonaistuotanto on alle 500 000 tonnia, on enintään 45 prosenttia kyseisen jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja.

5. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisiksi katsojensa tavoin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen raakamaidon tuotantomäärät unionissa ja jäsenvaltioissa.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa säädetään ja vaikka siinä asetetut kynnykset eivät ylity, tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi yksittäisessä tapauksessa päättää, että tuottajaorganisaation olisi joko alettava neuvotella uudelleen tai ei olisi neuvoteltava lainkaan, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun ylläpitämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueella toimiville raakamaitoa jalostaville pk-yrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Kun kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Muissa tapauksissa päätöksen tekee sen jäsenvaltion kansallinen kilpailuviranomainen, jota neuvottelut koskevat.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

7. Tässä artiklassa

a) 'kansallisella kilpailuviranomaisella' tarkoitetaan perustamissopimuksen 101 ja 102 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (*) 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;

b) 'pk-yrityksellä' tarkoitetaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä touko-

kuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY (**) tarkoitettuja mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

8. Jäsenvaltioiden, joissa käydään tämän artiklan mukaisia neuvotteluja, on ilmoitettava komissiolle 2 kohdan f alakohdan ja 6 kohdan soveltamisesta.

126 d artikla

Suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntely

1. Edellä olevan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaation, 123 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyyn toimialakohtaisen organisaation tai asetuksen (EY) N:o 510/2006 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden ryhmittymän pyynnöstä jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitetuksi ajaksi sitovia sääntöjä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 510/2006 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetun juuston tarjonnan sääntelyä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen on noudatettava 4 kohdassa säädettyjä ehtoja, ja ne edellyttävät asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisen alueen osapuolten etukäteissopimusta. Tällaisen sopimuksen osapuolina on oltava vähintään kaksi kolmasosaa maidontuottajista tai heidän edustajistaan, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa 1 kohdassa tarkoitettua juuston tuotantoon käytetystä raakamaidosta, ja aiheellisissa tapauksissa vähintään kaksi kolmasosaa tuon juuston tuottajista, jotka edustavat vähintään kahta kolmasosaa kyseisen juuston tuotannosta asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua maantieteellisellä alueella.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa ja kun kyse on suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetusta juustosta, kyseisen juuston tuote-eritelmässä esitetyn raakamaidon maantieteellisen alkuperäalueen on oltava sama kuin kyseiseen juustoon liittyvä asetuksen (EY) N:o 510/2006 4 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maantieteellinen alue.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen:

a) kattavat ainoastaan asianomaisen tuotteen tarjonnan sääntelyn, ja niiden tavoitteena on kyseisen juuston tarjonnan mukauttaminen kysyntään;

b) vaikuttavat ainoastaan asianomaiseen tuotteeseen;

c) voivat olla sitovia enintään kolmen vuoden ajan, ja ne voidaan uusia tämän kauden jälkeen uuden 1 kohdassa tarkoitettua pyynnön perusteella;

d) eivät saa vaikuttaa haitallisesti sellaisten tuotteiden kauppaan, jotka eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan;

e) eivät saa liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen juuston ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

- f) eivät saa sallia hintojen vahvistamista silloinkaan, kun hinnat vahvistetaan ohjeellisesti tai suosituksena;
- g) eivät saa johtaa siihen, että asianomaisesta tuotteesta ei ole käytettävissä suurta osaa, joka muussa tapauksessa olisi käytettävissä;
- h) eivät saa aiheuttaa syrjintää, estää uusia toimijoita pääsemästä markkinoille tai heikentää pientuottajien asemaa;
- i) vaikuttavat osaltaan asianomaisen tuotteen laadun ylläpitämiseen ja/tai kehittämiseen;
- j) eivät saa rajoittaa 126 c artiklan soveltamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on julkaistava asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä.

6. Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia varmistaakseen, että 4 kohdassa säädettyjä ehtoja noudatetaan, ja jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat todenneet, että näitä ehtoja ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on kumottava 1 kohdassa tarkoitetut säännöt.

7. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle hyväksymistään 1 kohdassa tarkoitetuista säännöistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tiedon tällaisia sääntöjä koskevista ilmoituksista.

8. Komissio voi milloin tahansa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla asetetaan vaatimukseksi, että jäsenvaltio kumoaa kyseisen jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti hyväksymät säännöt, jos komissio toteaa, että kyseiset säännöt eivät ole 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisia tai että ne haittaavat tai vääristävät kilpailua huomattavalla osalla sisämarkkinoita tai vaarantavat vapaakaupan taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamisen. Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan soveltamatta 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

126 e artikla

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskeva komission toimivalta

1. Sen varmistamiseksi, että maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen tavoitteet ja vastuut määrittellään selkeästi ja edistetään näiden organisaatioiden toimien tehokkuutta aiheuttamatta tarpeetonta rasitusta, komissiolle siirretään valta antaa 196 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään

- a) ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden ja ylikansallisten tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksymistä koskevista ehdoista;
- b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antaman hallinnollisen avun määrittämistä koskevista säännöistä ja sen ehdoista ylikansallisen yhteistyön tapauksessa;

c) lisäsäännöistä, jotka koskevat 126 c artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen piiriin kuuluvan raakamaidon määrän laskentaa.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka ovat tarpeen:

a) tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen sekä toimialakohtaisten organisaatioiden 126 a ja 126 b artiklassa vahvistettujen hyväksymisedellytysten panemiseksi täytäntöön;

b) 126 c artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamiseksi;

c) jäsenvaltioiden komissiolle 126 a artiklan 4 kohdan d alakohdan, 126 b artiklan 3 kohdan e alakohdan, 126 c artiklan 8 kohdan ja 126 d artiklan 7 kohdan mukaisesti tekemien ilmoitusten antamiseksi;

d) hallinnolliseen apuun liittyvissä menettelyissä ylikansallisen yhteistyön tapauksessa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1. Toimituksellinen huomautus: Asetuksen (EY) N:o 1/2003 nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleenumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.

(**) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.”

4) Korvataan 175 artiklassa ilmaisu ”jollei tämän asetuksen 176–177 artiklasta muuta johdu” ilmaisulla ”jollei tämän asetuksen 176–177 a artiklasta muuta johdu”.

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”177 a artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niiden hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 123 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle; ja

b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta, että nämä sopimukset, päätökset tai yhdenmukaistetut menettelytavat ovat unionin sääntöjen vastaisia.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön ennen kuin 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määräaika päättyy.

4. Sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen on aina katsottava olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa, jos ne:

- a) voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;
- b) voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;
- c) voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä eivätkä ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;
- d) merkitsevät hintojen vahvistamista; tai
- e) voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määräajan päättymisen jälkeen, että edellytykset 1 kohdan soveltamiselle eivät täyty, se tekee 195 artiklan 2 kohdassa tai 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamatta päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan päivästä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle organisaatiolle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai käyttänyt tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta väärin.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

7. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

6) Muutetaan 184 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6) ennen 31 päivää joulukuuta 2010 ja ennen 31 päivää joulukuuta 2012 Euroopan parlamentille ja neuvostolle markkinatilanteen kehitystä ja sen vaikutuksia maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin koskevan kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia;”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”9) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle maito- ja maitotuotealan markkinati-

lanteen kehitystä ja erityisesti 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdan, 123 artiklan 4 kohdan, 126 c, 126 d, 177 a sekä 185 e ja 185 f artiklan soveltamista sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettäviä mahdollisia kannustimia koskevan kertomuksen, jossa arvioidaan erityisesti epäedullisessa asemassa olevien alueiden maidontuottajiin ja maidontuotantoon kohdistuvia vaikutuksia näillä alueilla tapahtuvan tuotannon säilyttämistä koskevan yleisen tavoitteen yhteydessä ja joka sisältää tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.”

7) Lisätään artiklat seuraavasti:

”185 e artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

Raakamaidon ensiostajien on 1 päivästä huhtikuuta 2015 ilmoitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle niille kunkin kuukauden aikana toimitetun raakamaidon määrä.

Tässä artiklassa ja 185 f artiklassa ’ensiostajalla’ tarkoitetaan yritystä tai ryhmää, joka ostaa maitoa tuottajilta

- a) kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttäkseen tai jalostaakseen sitä, myös toimeksiantona;
- b) myydäkseen sen yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua raakamaidon määrä.

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tällaisten ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt sekä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti antamiin ilmoituksiin liittyvät toimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

185 f artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että jokaisen sen alueella tapahtuvan raakamaidon toimituksen tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, ja/tai päättää, että ensiostajan on tehtävä kirjallinen tarjous tuottajan toimittamaa raakamaitoa koskevan sopimuksen tekemisestä, tällaisen sopimuksen ja/tai tarjouksen sopimuksen tekemisestä on täytettävä 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon toimitusten tuottajalta raakamaidon jalostajalle on kuuluttava osapuolten välisen kirjallisen sopimuksen piiriin, sen on myös päätettävä, mikä toimituksen vaihe kuuluu tai mitkä toimituksen vaiheet kuuluvat tällaisen sopimuksen piiriin, jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän toimesta. Tässä artiklassa ’kerääjällä’ tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, jos raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on
- a) tehtävä ennen toimitusta;
 - b) tehtävä kirjallisesti; ja
 - c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat ehdot:
 - i) toimituksesta maksettava hinta,
 - jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai
 - joka lasketaan yhdistämällä erilaisia sopimuksessa mainittuja tekijöitä, joita voivat olla markkinaindikaattorit, jotka heijastelevat markkinaolojen vaihtelua, toimitettu määrä ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;
 - ii) raakamaidon määrä, joka voidaan toimittaa ja/tai on toimitettava, sekä tällaisten toimitusten ajankohta;
 - iii) sopimuksen kesto, jolloin sopimus voi olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassa oleva siten, että sopimukseen sisällytetään irtisanomislauseke;
 - iv) maksuaikoja ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset tiedot;
 - v) raakamaidon keräämistä tai toimittamista koskevat järjestelyt; ja
 - vi) ylivoimaisen esteen sattuessa sovellettavat säännöt.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun tuottaja toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen tuottaja on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.
4. Kaikista raakamaidon tuottajien, kerääjien tai jalostajien tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten ehtoista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut ehdot mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään:

- i) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevat kirjalliset sopimukset pakollisiksi tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, se voi määrittää vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin. Tämän vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, ja se ei saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; ja/tai
- ii) jos jäsenvaltio päättää, että raakamaidon ensiostajan on 1 kohdan mukaisesti tehtävä tuottajalle kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä, se voi säätää, että tarjouksen on sisällettävä kansallisessa lainsäädännössä tältä osin vahvistettu sopimuksen vähimmäiskesto. Tällaisen vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Toinen alakohta ei rajoita tuottajan oikeutta hylätä tällainen vähimmäiskesto, jos hylkääminen tehdään kirjallisesti. Tässä tapauksessa osapuolet voivat vapaasti neuvotella kaikista sopimuksen ehtoista, mukaan luettuina 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut ehdot.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tässä artiklassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, on ilmoitettava komissiolle, miten niitä sovelletaan.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan sekä 3 kohdan yhdenmukaista soveltamista varten, sekä toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin ilmoituksiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 196 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

8) Lisätään VII osan I lukuun artiklat seuraavasti:

”196 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 2 päivästä huhtikuuta 2012 alkaen. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksikausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 126 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 126 e artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

196 b artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea, jota kutsutaan maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komiteaksi. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti

jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.”

9) Lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

”7. Maito- ja maitotuotealalla sovelletaan 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii a alakohdtaa, 123 artiklan

4 kohtaa ja 126 a, 126 b, 126 e ja 177 a artiklaa 2 päivästä huhtikuuta 2012 30 päivään kesäkuuta 2020 sekä 126 c, 126 d, 185 e ja 185 f artiklaa 3 päivästä lokakuuta 2012 30 päivään kesäkuuta 2020.”

2 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan 2 päivästä huhtikuuta 2012 alkaen.

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 126 c, 126 d, 185 e ja 185 f artiklaa, sellaisina kuin ne on lisätty tällä asetuksella, sovelletaan kuitenkin 3 päivästä lokakuuta 2012 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN